

Den Europæiske Unions Tidende

C 141

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

56. årgang

18. maj 2013

Informationsnummer

Indhold

Side

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2013/C 141/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 129 af 4.5.2013	1
---------------	--	---

Domstolen

2013/C 141/02	Et nyt medlem af Retten aflægger ed	2
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2013/C 141/03	Sag C-32/11: Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. marts 2013 — Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft. og Paragon-Alkusz Zrt., der er retssuccessor for Magyar Opelkereskedők Bróker Kft. mod Gazdasági Versenyhivatal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Ungarn) (Konkurrence — artikel 101, stk. 1, TEUF — anvendelsen af tilsvarende nationale bestemmelser — Domstolens kompetence — bilaterale aftaler mellem et forsikringsselskab og motorkøretøjsværksteder vedrørende timetakster for reparation — takster, der forhøjes i forhold til det antal kontrakter, der er indgået gennem disse motorkøretøjsværksteder, der har handlet som mæglere for forsikringsselskabet — begrebet »aftale, som har til formål at begrænse konkurrencen«)	3
---------------	---	---

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 141/04	Sag C-108/11: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 14. marts 2013 — Europa-Kommissionen mod Irland (Traktatbrud — moms — nedsat sats — leveringer af hunde af racen greyhound og leveringer af heste, der ikke er bestemt til anvendelse ved tilberedning eller fremstilling af levnedsmidler eller foder, hesteudlejning og insemineringsydelser — direktiv 2006/112/EF — tilsidesættelse af artikel 96 og 98, sammenholdt med bilag III, og af artikel 110)	3
2013/C 141/05	Sag C-216/11: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 14. marts 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik (Traktatbrud — direktiv 92/12/EØF — punktafgifter — tobaksvarer, som er købt i en medlemsstat og transporteret til en anden medlemsstat — udelukkende kvantitative bedømmelseskriterier — artikel 34 TEUF — kvantitative indførselsrestriktioner)	4
2013/C 141/06	Sag C-276/11 P: Domstolens dom (Tidende Afdeling) af 14. marts 2013 — Viega GmbH & Co. KG mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — karteller — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — loddefittings og presfittings — bevisførelse og bevisbedømmelse — retten til at blive hørt under en sag — begrundelsespligten — proportionalitetsprincippet)	4
2013/C 141/07	Sag C-415/11: Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. marts 2013 — Mohamed Aziz mod Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona — Spanien) (Direktiv 93/13/EØF — forbrugeraftaler — låneaf tale med pant i fast ejendom — procedure med henblik på realisering af pant i fast ejendom — kompetencen for den nationale ret, der skal påkende et anerkendelsessøgsmål — urimelige kontraktvilkår — bedømmelseskriterier)	5
2013/C 141/08	Sag C-419/11: Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. marts 2013 — Česká spořitelna, a.s. mod Gerald Feichter (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Městský soud v Praze — Den Tjekkiske Republik) (Forordning (EF) nr. 44/2001 — retternes kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — artikel 5, nr. 1), litra a), og artikel 15, stk. 1 — begreberne »sager om kontraktforhold« og »aftale indgået af forbrugeren« — egenveksel — aval — sikkerhedsstillelse for en låneaf tale)	6
2013/C 141/09	Sag C-420/11: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 14. marts 2013 — Jutta Leth mod Republik Österreich og Land Niederösterreich (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) (Miljø — direktiv 85/337/EØF — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkninger på miljøet — godkendelse af et sådant projekt, når der ikke foreligger en behørig vurdering — denne vurderings formål — betingelser for, at der foreligger ret til erstatning — indbefatning eller ej af borgeres beskyttelse mod formuetab)	6
2013/C 141/10	Sag C-527/11: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. marts 2013 — Valsts ieņēmumu dienests mod Ablessio SIA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākās tiesas Senāts — Letland) (Moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 213, 214 og 273 — registrering af momspligtige personer — afslag på at tildele momsregistreringsnummer med den begrundelse, at den afgiftspligtige ikke råder over materielle, tekniske og finansielle midler til at udøve den angivne økonomiske virksomhed — lovligt — bekæmpelse af skattesvig — proportionalitetsprincippet)	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 141/11	Sag C-545/11: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 14. marts 2013 — Agrargenossenschaft Neuzelle eG mod Landrat des Landkreises Oder-Spree (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder) — Tyskland) (Fælles landbrugspolitik — forordning (EF) nr. 73/2009 — artikel 7, stk. 1 og 2 — graduering af de direkte betalinger til landbrugerne — yderligere nedsættelse af de direkte betalinger — gyldighed — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — princippet om forbud mod forskelsbehandling) 7	7
2013/C 141/12	Sag C-289/12 P: Appel iværksat den 8. juni 2012 af Zdeněk Altner til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 23. marts 2012 i sag T-535/11, Altner mod Kommissionen 8	8
2013/C 141/13	Sag C-33/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi (Polen) den 22. januar 2013 — Marcin Jagiełło mod Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi 8	8
2013/C 141/14	Sag C-34/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský súd v Prešove (Slovakiet) den 23. januar 2013 — Monika Kušionová mod SMART Capital, a. s. 9	9
2013/C 141/15	Sag C-38/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy w Białymstoku (Polen) den 25. januar 2013 — Małgorzata Nierodzik mod Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy 9	9
2013/C 141/16	Sag C-49/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Úřad průmyslového vlastnictví (Den Tjekkiske Republik) den 29. januar 2013 — MF 7 a. s. mod MAFRA, a. s. 10	10
2013/C 141/17	Sag C-51/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Rotterdam (Nederlandene) den 31. januar 2013 — Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV mod Hubertus Wilhelmus van Leeuwen 10	10
2013/C 141/18	Sag C-53/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský soud v Ostravě (Den Tjekkiske Republik) den 30. januar 2013 — Strojírny Prostějov, a.s. mod Odvolací finanční ředitelství 11	11
2013/C 141/19	Sag C-60/13: Sag anlagt den 4. februar 2013 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland 11	11
2013/C 141/20	Sag C-61/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Napoli (Italien) den 7. februar 2013 — Alba Forni mod Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca 11	11
2013/C 141/21	Sag C-62/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Napoli (Italien) den 7. februar 2013 — Immacolata Racca mod Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca 12	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 141/22	Sag C-63/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Napoli (Italien) den 7. februar 2013 — Fortuna Russo mod Comune di Napoli	13
2013/C 141/23	Sag C-72/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 11. februar 2013 — Gmina Wrocław mod Minister Finansów	14
2013/C 141/24	Sag C-87/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 21. februar 2013 — Staatssecretaris van Financiën mod X	14
2013/C 141/25	Sag C-99/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle (Belgien) den 28. februar 2013 — Guy Kleynen mod Conseil des ministres	14
2013/C 141/26	Sag C-106/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale de Tivoli (Italien) den 4. marts 2013 — Francesco Fierro og Fabiana Marmorale mod Edoardo Ronchi og Cosimo Scocozza	15
2013/C 141/27	Sag C-108/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 6. marts 2013 — Société Mac GmbH mod Ministère de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt	15
2013/C 141/28	Sag C-122/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Ordinario di Firenze (Italien) den 15. marts 2013 — Paola C mod Presidenza del Consiglio dei Ministri	15
2013/C 141/29	Sag C-134/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 18. marts 2013 — Raytek GmbH og Fluke Europe BV mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	16
2013/C 141/30	Sag C-141/13 P: Appel iværksat den 20. marts 2013 af Reber Holding GmbH & Co. KG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 17. januar 2013 i sag T-355/09 — Reber Holding GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)	16

Retten

2013/C 141/31	Sag T-422/12: Rettens kendelse af 20. februar 2013 — Kappa Filter Systems mod KHIM (THE FUTURE HAS ZERO EMISSIONS) (Annul创新ssøgsmaal — søgsmaalsfrist — for sent indgivet — omstændigheder, som ikke kunne forudses, foreligger ikke — åbenbart afvisningsgrundlag)	18
---------------	---	----

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 141/32	Sag T-462/12 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 11. marts 2013 — Pilkington Group mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — konkurrence — offentliggørelse af en beslutning, hvori der fastslås en overtrædelse af artikel 81 EF — afslag på begæring om fortrolig behandling af oplysninger angiveligt dækket af forretningshemmeligheden — begæring om foreløbige forholdsregler — uopsættelighed — fumus boni juris — interesseafvejning) 18	18
2013/C 141/33	Sag T-552/12 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 11. marts 2013 — North Drilling mod Rådet (Særlige rettergangsformer — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran — indefrysning af midler og af økonomiske ressourcer — begæring om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed — interesseafvejning) 19	19
2013/C 141/34	Sag T-4/13 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 11. marts 2013 — Communicaid Group mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — sprogundervisning — afvisning af en tilbudsgivers bud — begæring om udsættelse af gennemførelse og om anordning af foreløbige forholdsregler — fortabelse af mulighed — ikke alvorligt og uopretteligt tab — manglende uopsættelighed) 19	19
2013/C 141/35	Sag T-98/13: Sag anlagt den 20. februar 2013 — CMT mod KHIM — Camomilla (Camomilla) 19	19
2013/C 141/36	Sag T-99/13: Sag anlagt den 20. februar 2013 — CMT mod KHIM — Camomilla (Camomilla) 20	20
2013/C 141/37	Sag T-100/13: Sag anlagt den 20. februar 2013 — CMT mod KHIM — Camomilla (CAMOMILLA) 21	21
2013/C 141/38	Sag T-106/13: Sag anlagt den 20. februar 2013 — Synergy Hellas mod Kommissionen 21	21
2013/C 141/39	Sag T-118/13: Sag anlagt den 20. februar 2013 — Whirlpool Europe mod Kommissionen 22	22
2013/C 141/40	Sag T-129/13: Sag anlagt den 4. marts 2013 — Alpiq RomIndustries og Alpiq RomEnergie mod Kommissionen 22	22
2013/C 141/41	Sag T-131/13: Sag anlagt den 1. marts 2013 — Lardini mod KHIM (gengivelse af en blomst) 23	23
2013/C 141/42	Sag T-138/13: Sag anlagt den 2. marts 2013 — Evonik Oil Additives mod KHIM — BRB International (VISCOTECH) 23	23

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 141/43	Sag T-155/13: Sag anlagt den 15. marts 2013 — Zanjani mod Rådet	24
2013/C 141/44	Sag T-161/13: Sag anlagt den 14. marts 2013 — First Islamic Investment Bank mod Rådet	24
2013/C 141/45	Sag T-172/13: Sag anlagt den 21. marts 2013 — Novomatic mod KHIM — Simba Toys (AFRICAN SIMBA)	25
2013/C 141/46	Sag T-173/13: Sag anlagt den 20. marts 2013 — Selo Medical mod KHIM — biosyn Arzneimittel (SELOGYN)	25
2013/C 141/47	Sag T-215/09: Rettens kendelse af 18. marts 2013 — Freistaat Sachsen mod Kommissionen	26
2013/C 141/48	Sag T-217/09: Rettens kendelse af 18. marts 2013 — Mitteldeutsche Flughafen og Flughafen Dresden mod Kommissionen	26
2013/C 141/49	Sag T-49/12: Rettens kendelse af 12. marts 2013 — Lafarge mod Kommissionen	26
2013/C 141/50	Sag T-194/12: Rettens kendelse af 27. marts 2013 — Advance Magazine Publishers mod KHIM — Bauer Consumer Media (GOLF WORLD)	26

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2013/C 141/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 129 af 4.5.2013

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 123 af 27.4.2013

EUT C 114 af 20.4.2013

EUT C 108 af 13.4.2013

EUT C 101 af 6.4.2013

EUT C 86 af 23.3.2013

EUT C 79 af 16.3.2013

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

DOMSTOLEN

Et nyt medlem af Retten aflægger ed

(2013/C 141/02)

Efter at C. Wetter, ved afgørelse den 6. marts 2013 ⁽¹⁾ truffet af repræsentanterne for regeringerne for Den Europæiske Unions medlemsstater, er blevet udnævnt til dommer ved Retten for perioden fra den 9. marts 2013 til den 31. august 2013, har han den 18. marts 2013 aflagt ed for Domstolen.

⁽¹⁾ EUT L 65 af 8.3.2013, s. 22.

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. marts 2013 — Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft. og Paragon-Alkusz Zrt., der er retssuccessor for Magyar Opelkereskedők Bróker Kft. mod Gazdasági Versenyhivatal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Ungarn)

(Sag C-32/11) ⁽¹⁾

(Konkurrence — artikel 101, stk. 1, TEUF — anvendelsen af tilsvarende nationale bestemmelser — Domstolens kompetence — bilaterale aftaler mellem et forsikringsselskab og motorkøretøjsværksteder vedrørende timetakster for reparation — takster, der forhøjes i forhold til det antal kontrakter, der er indgået gennem disse motorkøretøjsværksteder, der har handlet som mæglere for forsikringsselskabet — begrebet »aftale, som har til formål at begrænse konkurrencen«)

(2013/C 141/03)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft. og Paragon-Alkusz Zrt., der er retssuccessor for Magyar Opelkereskedők Bróker Kft.

Sagsøgt: Gazdasági Versenyhivatal

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — fortolkning af artikel 101 stk. 1, TEUF — bilaterale aftaler indgået mellem et forsikringsselskab og visse motorkøretøjsværksteder, hvorefter prisen per reparationstime, som forsikringsselskabet betaler til motorkøretøjsværkstederne, afhænger af antallet og procentdelen af forsikringsaftaler, som

nævnte forsikringsselskab har indgået via motorkøretøjsværkstederne, der optræder som formidlere — national lovgivning, som anvender et begreb, der kan sidestilles med et EU-retligt begreb — begrebet »aftaler, som har til formål at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen«

Konklusion

Artikel 101, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at aftaler, hvorved forsikringsselskaber bilateralt er blevet enige med dels bilforhandlere, der fungerer som reparationsværksteder, dels en sammenslutning, der repræsenterer bilforhandlerne, om den pris, som forsikringsselskabet skal betale for reparation af de af selskabet forsikrede motorkøretøjer, og hvorved det fastsættes, at denne pris bl.a. afhænger af antallet og procentdelen af de forsikringer, som bilforhandleren har solgt som mægler for dette forsikringsselskab, kan anses for at have et konkurrencebegrænsende »formål« som omhandlet i denne bestemmelse, hvis det efter en individuel og konkret undersøgelse af indholdet og formålet med disse aftaler og af den økonomiske og retlige sammenhæng, hvori de indgår, fremgår, at disse efter deres art kan betragtes som skadelige for de normale konkurrencevilkår på et af de to pågældende markeder.

⁽¹⁾ EUT C 145 af 14.5.2011.**Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 14. marts 2013 — Europa-Kommissionen mod Irland**(Sag C-108/11) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — moms — nedsat sats — leveringer af hunde af racen greyhound og leveringer af heste, der ikke er bestemt til anvendelse ved tilberedning eller fremstilling af levnedsmidler eller foder, hesteudlejning og insemineringsydelser — direktiv 2006/112/EF — tilsidesættelse af artikel 96 og 98, sammenholdt med bilag III, og af artikel 110)

(2013/C 141/04)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og C. Soulay, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland (ved E. Creedon, M. Collins, N. Travers og D. O'Hagan, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Den Franske Republik (ved G. de Bergues og J.-S. Pilczer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 96 og 98 (sammenholdt med bilag III) og af artikel 110 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — national lovgivning, hvorefter der anvendes en nedsat sats for leveringer af hunde af racen greyhound og for leveringer af heste, der ikke er bestemt til brug ved tilberedning eller fremstilling af levnedsmidler eller foder, for hesteudlejning og for visse insemineringsyndelser

Konklusion

- 1) Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 96 og 98, sammenholdt med bilag III, samt artikel 110 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, idet Irland har anvendt en nedsat merværdiafgiftssats på 4,8 % på leveringer af hunde af racen greyhound og på leveringer af heste, der ikke almindeligvis er bestemt til anvendelse ved tilberedning af levnedsmidler, på hesteudlejning og på visse insemineringsyndelser.
- 2) Irland betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Franske Republik bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 145 af 14.5.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 14. marts 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-216/11) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 92/12/EØF — punktafgifter — tobaksvarer, som er købt i en medlemsstat og transporteret til en anden medlemsstat — udelukkende kvantitative bedømmelseskriterier — artikel 34 TEUF — kvantitative indførselsrestriktioner)

(2013/C 141/05)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved W. Mölls og O. Beynet, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik (ved G. de Bergues og N. Rouam, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 34 TEUF og af Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed (EFT L 76, s. 1), navnlig artikel 8 og 9 — national lovgivning, hvorefter der pålægges sanktioner for besiddelse af en mængde af tobaksvarer til eget forbrug, der overstiger visse tærskler, og som er købt i en medlemsstat og transporteret til en anden — udelukkende kvantitative bedømmelseskriterier — kvantitative indførselsrestriktioner

Konklusion

- 1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed, herunder navnlig direktivets artikel 8 og 9, idet den anvender et kriterium, der udelukkende er kvantitativt, ved bedømmelsen af den erhvervmæssige karakter for så vidt angår privatpersoners besiddelse af forarbejdet tobak, som hidrører fra en anden medlemsstat, og idet dette kriterium anvendes pr. individuelle køretøj (og ikke pr. person) og samlet for alle tobaksvarer.
- 2) I øvrigt frifindes Den Franske Republik.
- 3) Europa-Kommissionen og Den Franske Republik bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 226 af 30.7.2011.

Domstolens dom (Tidende Afdeling) af 14. marts 2013 — Viega GmbH & Co. KG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-276/11 P) (¹)

(Appel — konkurrence — karteller — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — loddefittings og presfittings — bevisførelse og bevisbedømmelse — retten til at blive hørt under en sag — begrundelsespligten — proportionalitetsprincippet)

(2013/C 141/06)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Viega GmbH & Co. KG (ved Rechtsanwälte J. Burrichter, T. Mäger og M. Röhrig)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka og R. Sauer, som befuldmægtigede, og Rechtsanwalt A. Böhlke)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 24. marts 2011 i sag T-375/06, Viega GmbH & Co. KG mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Europa-Kommissionen for appellants påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 4180 endelig af 20. september 2006 om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 vedrørende et kartel på markedet for sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer eller, subsidiært nedsættelse af den bøde, der blev pålagt appellant — tilsidesættelse af retten til at blive hørt under en sag, af proportionalitetsprincippet og af begrundelsespligten — tilsidesættelse af principperne for undersøgelsesproceduren — tilsidesættelse af artikel 81, stk. 1, EF, og artikel 23, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Viega GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 238 af 13.8.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. marts 2013 — Mohamed Aziz mod Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona — Spanien)

(Sag C-415/11) (¹)

(Direktiv 93/13/EØF — forbrugeraftaler — låneafale med pant i fast ejendom — procedure med henblik på realisering af pant i fast ejendom — kompetencen for den nationale ret, der skal påkende et anerkendelsessøgsmål — urimelige kontraktvilkår — bedømmelseskriterier)

(2013/C 141/07)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mohamed Aziz

Sagsøgt: Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Juzgado de lo Mercantil — fortolkning af artikel 1, litra e) og litra q), i bilaget til Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29) — kontraktvilkår, der har til formål eller som virkning at pålægge en forbruger, der ikke har opfyldt sine forpligtelser, at betale et beløb, der er uforholdsmæssigt højt — lån med sikkerhed i fast ejendom — bestemmelse i national procesret med hensyn til realisering af pant fast ejendom eller anden sikkerhedsstillelse, der begrænser de indsigelser, som rekviritus kan gøre gældende

Konklusion

- 1) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at det er til hinder for en ordning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, som — inden for rammerne af en procedure med henblik på realisering af pant i fast ejendom — ikke fastsætter bestemmelse om indsigelsesgrunde knyttet til et urimeligt vilkår i en aftale, som er indgået mellem en forbruger og en erhvervsdrivende, og hvor den ret, der skal påkende anerkendelsessøgsmålet, og som har kompetence til at efterprøve, om et sådant vilkår er urimeligt, ikke har mulighed for at iværksætte foreløbige foranstaltninger med henblik på at sikre den fulde virkning af sin endelige afgørelse.

- 2) Artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at:

— Begrebet »betydelig skævhed« til skade for forbrugeren skal vurderes på grundlag af en undersøgelse af de nationale regler, der ville finde anvendelse, såfremt parterne ikke havde indgået en aftale, med henblik på en vurdering af, om, og i givet fald i hvilket omfang, aftalen giver forbrugeren en mindre gunstig retsstilling end den, der følger af den gældende nationale lovgivning. Ligeledes med dette formål for øje er det relevant at foretage en undersøgelse af den retlige situation, som den nævnte forbruger befinder sig i, under hensyn til de midler, han råder over i medfør af den nationale lovgivning, med henblik på at bringe anvendelsen af urimelige kontraktvilkår til ophør.

— For at afgøre, under hvilke omstændigheder der opstår en sådan skævhed »til trods for kravene om god tro«, skal det efterprøves, om den erhvervsdrivende ved at handle loyalt og rimeligt med forbrugeren med rimelighed kunne forvente, at forbrugeren ville acceptere det omhandlede vilkår efter individuel forhandling.

Artikel 3, stk. 3, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at bilaget, hvortil der henvises i denne bestemmelse, kun indeholder en vejledende og ikke-udtømmende liste over de kontraktvilkår, der kan betegnes som urimelige.

(¹) EUT C 331 af 12.11.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. marts 2013 — Česká spořitelna, a.s. mod Gerald Feichter (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Městský soud v Praze — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-419/11) ⁽¹⁾

(Forordning (EF) nr. 44/2001 — retternes kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — artikel 5, nr. 1), litra a), og artikel 15, stk. 1 — begreberne »sager om kontraktforhold« og »aftale indgået af forbrugeren« — egenveksel — aval — sikkerhedsstillelse for en låneaftale)

(2013/C 141/08)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Městský soud v Praze

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Česká spořitelna, a.s.

Sagsøgt: Gerald Feichter

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Městský soud v Praze — fortolkning af artikel 5, nr. 1, litra a), og artikel 15, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1) — begreberne »krav i forbindelse med sager om kontraktforhold« og »aftaler indgået af en forbruger« — retlig kompetence til at påkende en tvist vedrørende en forpligtelse, som et selskabs forretningsfører har påtaget sig i henhold til en blank egenveksel, udstedt at dette selskab til fordel for en bank som sikkerhedsstillelse for en låneaftale — fastlæggelse af det sted, hvor forpligtelsen skal opfyldes, når egenvekslen oprindeligt ikke angav betalingsstedet

Konklusion

1) Artikel 15, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at en fysisk person, der har tætte erhvervsmæssige forbindelser til et selskab, f.eks. ved at indgå i ledelsen heraf eller ved at eje en aktiemajoritet i selskabet, ikke kan anses for forbruger i denne bestemmelses forstand, når han anfører en avalpåtegning på en egenveksel, der er udstedt med henblik på at stille sikkerhed for dette selskabs forpligtelser i henhold til en kreditaftale. Denne bestemmelse finder derfor ikke anvendelse med henblik på at fastlægge den ret, der har kompetence til at træffe afgørelse i en sag, hvor indehaveren af en egenveksel, som har hjemsted i en medlemsstat, har påberåbt sig krav i henhold til denne egenveksel, som var mangelfuld, da den

blev udstedt, og som efterfølgende er blevet færdiggjort af indehaveren, over for den, der har påtaget sig vekseludstederens forpligtelser, som har bopæl i en anden medlemsstat.

2) Artikel 5, nr. 1), litra a), i forordning nr. 44/2001 finder anvendelse med henblik på at fastlægge den ret, der har kompetence til at træffe afgørelse i en sag, hvor indehaveren af en egenveksel, som har hjemsted i en medlemsstat, har påberåbt sig krav i henhold til denne egenveksel, som var mangelfuld, da den blev udstedt, og som efterfølgende er blevet færdiggjort af indehaveren, over for den, der har påtaget sig vekseludstederens forpligtelser, som har bopæl i en anden medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 311 af 22.10.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 14. marts 2013 — Jutta Leth mod Republik Österreich og Land Niederösterreich (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-420/11) ⁽¹⁾

(Miljø — direktiv 85/337/EØF — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkninger på miljøet — godkendelse af et sådant projekt, når der ikke foreligger en behørig vurdering — denne vurderings formål — betingelser for, at der foreligger ret til erstatning — indbefatning eller ej af borgeres beskyttelse mod formuetab)

(2013/C 141/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jutta Leth

Sagsøgte: Republik Österreich og Land Niederösterreich

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberster Gerichtshof — fortolkning af artikel 3 i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40), som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1977 (EFT L 73, s. 5) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 (EUT L 156) — godkendelse af et projekt uden en passende vurdering af dets indvirkning på miljøet — en privatpersons søgsmål med henblik på at opnå erstatning for den ved projektet forårsagede formindskelse af værdien af hans faste ejendom — formålet med vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — spørgsmålet om vurderingen også tjener til at beskytte private mod formuetab

Konklusion

Artikel 3 i Rådets direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003, skal fortolkes således, at den vurdering af indvirkninger på miljøet, som er fastsat i denne artikel, ikke omfatter en vurdering af det omhandlede projekts indvirkninger på værdien af materielle goder. Formuetab er imidlertid, for så vidt som de er direkte økonomiske følger af et offentligt eller privat projekts indvirkninger på miljøet, omfattet af det beskyttelsesformål, der forfølges med dette direktiv.

Den omstændighed, at der ikke er blevet foretaget en vurdering af indvirkningerne på miljøet i strid med det pågældende direktivs krav, giver i princippet ikke i sig selv ifølge EU-retten og med forbehold for regler i national ret, der er mindre restriktive på området for statens ansvar, en borger ret til erstatning for et rent formuetab på grund af værdiforringelsen af borgerens faste ejendom forårsaget af det pågældende projekts indvirkninger på miljøet. Det tilkommer imidlertid den nationale ret at efterprøve, om de krav i EU-retten, der finder anvendelse på ret til erstatning, særligt kravet om, at der foreligger en direkte årsagsforbindelse mellem den påståede tilsidesættelse og det lidte tab, er opfyldt.

(¹) EUT C 319 af 29.10.2011.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. marts 2013 — Valsts ieņēmumu dienests mod Ablessio SIA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākās tiesas Senāts — Letland)

(Sag C-527/11) (¹)

(Moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 213, 214 og 273 — registrering af momspligtige personer — afslag på at tildele momsregistreringsnummer med den begrundelse, at den afgiftspligtige ikke råder over materielle, tekniske og finansielle midler til at udøve den angivne økonomiske virksomhed — lovligt — bekæmpelse af skattesvig — proportionalitetsprincippet)

(2013/C 141/10)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāts

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Valsts ieņēmumu dienests

Sagsøgt: Ablessio SIA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Augstākās tiesas Senāts — fortolkning af artikel 214 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1), sammenholdt med artikel 273, i det samme direktiv — national lovgivning, hvorefter der er mulighed for at afvise en optagelse i registret over afgiftspligtige personer, hvis den afgiftspligtige ikke afgiver oplysninger, eller afgiver urigtige oplysninger, om sine materielle, tekniske og økonomiske kapacitet til at udføre den pågældende økonomiske virksomhed — afvisning af at optage en virksomhed i registret over afgiftspligtige personer med den begrundelse, at det ikke er i stand til at udføre den pågældende økonomiske virksomhed

Konklusion

Artikel 213, 214 og 273 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at de er til hinder for, at skattemyndigheden i en medlemsstat afslår at tildele et merværdiafgiftsregistreringsnummer til et selskab alene med den begrundelse, at selskabet ifølge denne myndighed ikke råder over materielle, tekniske og finansielle midler til at udøve den angivne økonomiske virksomhed, og at ejeren af dette selskabs kapitalandele allerede i flere tilfælde har fået tildelt et sådant registreringsnummer til selskaber, som aldrig reelt har udøvet økonomisk virksomhed, og hvis kapitalandele er blevet overdraget kort tid efter tildelingen af nævnte registreringsnummer, medmindre den omhandlede skattemyndighed har godtgjort, at der på baggrund af objektive elementer foreligger alvorlige indicier, som giver anledning til en mistanke om, at det tildelte merværdiafgiftsregistreringsnummer vil blive anvendt svigagtigt. Det tilkommer den forelæggende ret at vurdere, om skattemyndigheden har fremlagt alvorlige indicier, som tyder på, at der foreligger en risiko for svig i hovedsagen.

(¹) EUT C 6 af 7.1.2012.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 14. marts 2013 — Agrargenossenschaft Neuzelle eG mod Landrat des Landkreises Oder-Spree (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder) — Tyskland)

(Sag C-545/11) (¹)

(Fælles landbrugspolitik — forordning (EF) nr. 73/2009 — artikel 7, stk. 1 og 2 — graduering af de direkte betalinger til landbrugerne — yderligere nedsættelse af de direkte betalinger — gyldighed — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — princippet om forbud mod forskelsbehandling)

(2013/C 141/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Agrargenossenschaft Neuzelle eG

Sagsøgt: Landrat des Landkreises Oder-Spree

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder) — gyldigheden af artikel 7, stk. 1 og 2, i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 30, s. 16) — en større nedsættelse af de direkte betalinger for 2009-2012 end den, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1782/2003 — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning

Konklusion

- 1) Gennemgangen af det første spørgsmål har intet frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 7, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003, i relation til princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
- 2) Gennemgangen af det andet spørgsmål har intet frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 73/2009 i relation til princippet om forbud mod forskelsbehandling.

(¹) EUT C 25 af 28.1.2012.

Appel iværksat den 8. juni 2012 af Zdeněk Altner til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 23. marts 2012 i sag T-535/11, Altner mod Kommissionen

(Sag C-289/12 P)

(2013/C 141/12)

Processprog: tjekkisk

Parter

Appellant: Zdeněk Altner (ved advokat J. Čapek)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Ved kendelse af 7. marts 2013 har Domstolen (Tiende Afdeling) forkastet appellen og pålagt Zdeněk Altner at betale sagens omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi (Polen) den 22. januar 2013 — Marcin Jagiełło mod Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Sag C-33/13)

(2013/C 141/13)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Marcin Jagiełło

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4, stk. 1 og 2, sammenholdt med artikel 5, stk. 1, i Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (¹) fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for, at et salg foretaget af en person, der med en anden persons samtykke handler i denne anden persons firmanavn for at skjule sin egen økonomiske virksomhed, anses for levering af goder?
- 2) Skal artikel 17 i Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for fradrag for indgående afgift på en faktura, som er udstedt af en person, der alene har stillet sit firmanavn til rådighed i forbindelse med et salg af goder foretaget af en anden person, uden at det godtgøres, at køberen vidste eller på grundlag af objektive omstændigheder kunne forudse, at den transaktion, som køberen deltog i, stod i forbindelse med et strafbart forhold eller uregelmæssigheder begået af fakturaudstederen eller af en person, der har samarbejdet med denne?

(¹) EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský súd v Prešove (Slovakiet) den 23. januar 2013 — Monika Kušionová mod SMART Capital, a. s.

(Sag C-34/13)

(2013/C 141/14)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Krajský súd v Prešove

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Monika Kušionová

Sagsøgt: SMART Capital, a. s.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Rådets direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾ af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (herefter »direktiv 93/13/EØF«) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF ⁽²⁾ af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (»direktivet om urimelig handelspraksis«) (EUT L 149, s. 22) i betragtning af artikel 38 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats forskrift som den, der er indeholdt i artikel 151j, stk. 1, i Občiansky zákonník, sammenholdt med de øvrige i hovedsagen omhandlede forskrifter, hvorefter kreditoren kan kræve, at en forpligtelse, som følger af urimelige kontraktvilkår, opfyldes ved en fuldbyrdelse i forbrugerens pantsatte faste ejendom, uden at kontraktvilkårene vurderes af en ret, på trods af, at spørgsmålet, om der foreligger urimelige kontraktvilkår, er omtvistet?
- 2) Er Den Europæiske Unions bestemmelser anført i første spørgsmål til hinder for en medlemsstats forskrift som den, der er indeholdt i artikel 151j, stk. 1, i Občiansky zákonník, sammenholdt med de øvrige i hovedsagen omhandlede forskrifter, hvorefter kreditoren kan kræve, at en forpligtelse, som følger af urimelige kontraktvilkår, opfyldes ved en fuldbyrdelse i forbrugerens pantsatte faste ejendom, uden at kontraktvilkårene vurderes af en ret, på trods af, at spørgsmålet, om der foreligger urimelige kontraktvilkår, er omtvistet?
- 3) Skal Den Europæiske Unions Domstols dom af 9. marts 1978 i sag [106/77], Simmenthal ⁽³⁾ fortolkes således, at

den nationale retsinstans for at opfylde formålet med de i første spørgsmål nævnte direktiver i betragtning af artikel 38 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal undlade at anvende bestemmelser i national ret, som for eksempel artikel 151j, stk. 1, i Občiansky zákonník, sammenholdt med de øvrige i hovedsagen omhandlede forskrifter, hvorefter kreditoren kan kræve, at en forpligtelse, som følger af urimelige kontraktvilkår, opfyldes ved en fuldbyrdelse i forbrugerens pantsatte faste ejendom, uden at kontraktvilkårene vurderes af en ret, idet det herved, på trods af, at spørgsmålet, om der foreligger urimelige kontraktvilkår, er omtvistet, undgås, at kontraktvilkårene prøves ved retten af egen drift?

- 4) Skal artikel 4 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler fortolkes således, at et kontraktvilkår i en forbrugeraftale — som forbrugeren har indgået uden advokatbistand — hvorefter kreditor kan foretage udenretlig fuldbyrdelse i forbrugerens pantsatte ejendom uden en retslig prøvelse, udgør en omgåelse af det grundlæggende retsprincip i Den Europæiske Union om en retsinstans' prøvelse af egen drift af kontraktvilkår, og at den derfor er ulovlig, også selv om formuleringen af et sådant kontraktvilkår hidrører fra en bestemmelse i national ret?

⁽¹⁾ EUT L 95, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 149, s. 22.

⁽³⁾ Sml., s. 629.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy w Białymstoku (Polen) den 25. januar 2013 — Małgorzata Nierodzik mod Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy

(Sag C-38/13)

(2013/C 141/15)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy w Białymstoku

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Małgorzata Nierodzik

Sagsøgt: Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 1 i Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP⁽¹⁾ (herefter direktiv 1999/70/EF), § 1 i bilaget til direktiv 1999/70/EF, § 4 i bilaget til direktiv 1999/70/EF samt det almindelige fællesskabsretlige princip om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af ansættelsesforholdets art, fortolkes således, at bestemmelserne er til hinder for en national ordning, der for så vidt angår tidsbegrænsede ansættelsesforhold af mere end seks måneders varighed fastsætter andre (for den tidsbegrænset ansatte arbejdstager mindre gunstige) principper for beregning af længden af opsigelsesvarsler end de, der gælder for beregning af længden af opsigelsesvarsler i tidsubegrænsede ansættelsesforhold, og er bestemmelserne konkret til hinder for en ordning i national ret (artikel 33 i lov af 26.6.1974 om arbejde, herefter »arbejdsloven« [...] hvori der er fastsat et bestemt opsigelsesvarsel på to uger for så vidt angår tidsbegrænsede ansættelser, der er indgået for mere end seks måneders varighed, uden hensyn til hvor længe arbejdstageren har været tilknyttet virksomheden, når opsigelsesvarslet for tidsubegrænsede ansættelser afhænger af, hvor længe arbejdstageren har været tilknyttet virksomheden, og varslet kan andrage fra to uger op til tre måneder (arbejdslovens artikel 36, § 1)?

⁽¹⁾ EFT L 175, s. 43.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Úřad průmyslového vlastnictví (Den Tjekkiske Republik) den 29. januar 2013 — MF 7 a. s. mod MAFRA, a. s.

(Sag C-49/13)

(2013/C 141/16)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Úřad průmyslového vlastnictví

Parter i hovedsagen

Sagsøger: MF 7 a. s.

Sagsøgt: MAFRA, a. s.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal [...] artikel 3, stk. 2, litra d), i direktiv [2008/95/EF]⁽¹⁾ fortolkes således, at det ved bedømmelsen af, om en varemærkeansøger har handlet i god tro, kun er omstændigheder, der har vist sig før eller på den dag, hvor varemærkeansøgningen blev indleveret, der er relevante, eller kan omstændigheder, der har fundet sted efter ansøgningens indgivelse, også anvendes som bevis til støtte for, at ansøgeren handlede i god tro?
- 2) Er det nødvendigt generelt at anvende dom af 20. november 2001, forenede sager C-414/99 — C-416/99⁽²⁾, i alle sager, hvor der foretages bedømmelse af, om en varemærkeindehaver har samtykket i adfærd, der kan medføre, at hans enerettigheder svækkes eller begrænses?

- 3) Er det muligt at udlede, at en ansøger om et yngre varemærke har handlet i god tro i en situation, hvor indehaveren af et ældre varemærke har indgået aftaler med førstnævnte, på grundlag af hvilke indehaveren indvilligede i offentliggørelse af periodiske tryksager, hvis betegnelse lignede den yngre varemærkeansøgers mærke, samtykkede i den af ansøgeren om et yngre varemærke foretagne registrering af disse tryksager, og tilbød denne ansøger bistand i forbindelse med offentliggørelsen heraf, men hvor aftalerne trods alt ikke udtrykkeligt regulerede spørgsmålet om intellektuel ejendomsret?
- 4) For så vidt som omstændigheder, der har fundet sted efter en varemærkeansøgningens indgivelse, også kan være relevante for bedømmelsen af, om varemærkeansøgeren handlede i god tro, er det da muligt subsidiært at udlede, at ansøgeren handlede i god tro i en situation, hvor indehaveren af det ældre varemærke bevidst har tålt det anfægtede varemærkes eksistens i et tidsrum på mindst ti år?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22.10.2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (kodificeret udgave), EUT L 299, s. 25.

⁽²⁾ Sml. I, s. 8691.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Rotterdam (Nederlandene) den 31. januar 2013 — Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV mod Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

(Sag C-51/13)

(2013/C 141/17)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Rotterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV

Sagsøgt: Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten, navnlig artikel 31, stk. 3, i tredje livsforsikringsdirektiv⁽¹⁾, til hinder for, at livsforsikringsselskaber på grundlag af åbne eller uskrevne retlige standarder i nederlandsk ret såsom kravene om rimelighed og billighed, der gælder for forholdet mellem et livsforsikringsselskab og en potentiel forsikringstager forud for indgåelsen af aftalen, og/eller en almindelig og/eller særlig pligt til at udvise omhu er forpligtet til at meddele forsikringstagere flere oplysninger om forsikringens omkostninger og risikopræmier, end hvad der i 1999 var fastsat i de nederlandske bestemmelser, der har gennemført tredje livsforsikringsdirektiv (navnlig artikel 2, stk. 2, litra q) og r), i RIAV 1998)?

- 2) Er det for besvarelsen af spørgsmål 1 relevant, hvilken indvirkning den manglende meddelelse af disse oplysninger har eller kan have efter nederlandsk ret?

(¹) Rådets direktiv 92/96/EØF af 10.11.1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed og om ændring af direktiv 79/267/EØF og 90/619/EØF (tredje livsforsikringsdirektiv) (EFT L 360, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský soud v Ostravě (Den Tjekkiske Republik) den 30. januar 2013 — Strojírny Prostějov, a.s. mod Odvolací finanční ředitelství

(Sag C-53/13)

(2013/C 141/18)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Krajský soud v Ostravě

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Strojírny Prostějov, a.s.

Sagsøgt: Odvolací finanční ředitelství

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 56 og 57 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde til hinder for anvendelsen af national lovgivning, som i tilfælde, hvor en virksomhed, der stiller arbejdstagere til rådighed for en anden virksomhed (leverandøren), har hjemsted på en anden medlemsstats område, pålægger den virksomhed, der benytter sig af arbejdstagerne, en pligt til at indeholde indkomstskat for disse arbejdstagere og betale den til statskassen, mens det er leverandøren, der har denne pligt, hvis leverandøren har hjemsted på Den Tjekkiske Republiks område?

Sag anlagt den 4. februar 2013 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-60/13)

(2013/C 141/19)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Caeiros og L. Flynn, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 8 i afgørelse 2000/597/EF (¹) og artikel 2, 6, 9, 10 og 11 i forordning (EF) nr. 1150/2000 (²) ved at afvise at stille et beløb på 20 061 462,11 GBP til rådighed svarende til told ved indførsel af friske hvidløg, der er omfattet af fejlagtige bindende tarifieringsoplysninger.

— Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I stævningen har Kommissionen gjort gældende, at Det Forenede Kongeriges myndigheder forårsagede tab af traditionelle egne indtægter ved uden den fornødne omhu at udstede bindende tarifieringsoplysningsdokumenter, som tillader indførsel af friske, kinesiske hvidløg uden for toldkontingentet. Kommissionen er af den opfattelse, at eftersom der er begået en administrativ fejl, og egne indtægter som følge heraf uretmæssigt ikke er blevet tilvejebragt, skal EU krediteres et beløb svarende til tabet af egne indtægter. Følgelig skulle Det Forenede Kongeriges myndigheder have stillet det samlede omhandlede toldbeløb, der anslås til 20 061 462,11 GBP tillagt renter som følge af de forsinkede betalinger i henhold til artikel 11 i forordning nr. 1150/2000 til rådighed for Kommissionen.

(¹) 2000/597/EF, Euratom: Rådets afgørelse af 29.9.2000 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EFT L 253, s. 42).

(²) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22.5.2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 130, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Napoli (Italien) den 7. februar 2013 — Alba Forni mod Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Sag C-61/13)

(2013/C 141/20)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Napoli

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alba Forni

Sagsøgt: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør de beskrevne retsforskrifter på skoleområdet en tilsvarende retsregel som omhandlet i § 5 i [rammeaftalen i bilaget til] direktiv 1999/70/EF ⁽¹⁾?
- 2) Hvornår skal et arbejdsforhold anses for at henhøre under »staten« som omhandlet § 5 i direktiv 1999/70/EF og navnlig også med henblik på udtrykket »bestemte sektorer og/eller [...] bestemte kategorier af arbejdstagere« og dermed for at kunne begrunde andre retsfølger end private arbejdsforhold?
- 3) Omfatter begrebet »ansættelsesvilkår« i § 4 i direktiv 1999/70 også følgerne af den ulovlige afbrydelse af arbejdsforholdet, når henses til artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 2000/78/EF ⁽²⁾ og artikel 14, stk. 1, litra c), i direktiv 2006/54/EF ⁽³⁾. Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, kan forskellen mellem de oprindeligt fastsatte følger i den nationale lovgivning af ulovlig afbrydelse af et tidsubegrænset arbejdsforhold og et tidsbegrænset arbejdsforhold da begrundes i henhold til § 4?
- 4) Forbyder princippet om loyalt samarbejde, at en medlemsstat bevidst urigtigt fremstiller nationale retsforskrifter for EU-Domstolen, og er retten forpligtet til — hvor det er muligt — at fortolke national ret i overensstemmelse med statens fortolkning, når der ikke foreligger en anden fortolkning af national ret, som også lever op til de forpligtelser, der følger af medlemskabet af EU?
- 5) Omfatter de gældende vilkår for en arbejdskontrakt eller et arbejdsforhold, som foreskrevet i direktiv 91/533/EØF ⁽⁴⁾, og navnlig i artikel 2, stk. 1 og 2, litra e), tilfælde, hvor en tidsbegrænset kontrakt kan omdannes til en tidsubegrænset kontrakt?
- 6) Såfremt det forudgående spørgsmål besvares bekræftende, er en ændring med tilbagevirkende kraft af de retlige rammer, som ikke sikrer den ansatte muligheden for at gøre sine rettigheder i henhold til direktivet gældende, dvs. opfyldelsen af de arbejdsvilkår, der er anført i ansættelsesdokumentet, da i strid med artikel 8, stk. 1, i direktiv 91/533/EØF og formålene med direktiv 91/533/EØF, navnlig som angivet i anden betragtning hertil?
- 7) Skal de generelle principper i den gældende fællesskabsret om retssikkerhed, beskyttelse af den berettigede forventning, ligestilling af sagens parter, effektiv retsbeskyttelse, retten til en uafhængig domstol og mere generelt til en retfærdig rettergang, som garanteres ved artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union (som ændret ved Lissabontraktatens artikel 1, stk. 8, og hvortil artikel 46 i traktaten om Den Europæiske Union henviser) — sammenholdt med artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, og med artikel

46, 47 og 52, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, proklameret i Nice den 7. december 2000, som gennemført ved Lissabontraktaten — fortolkes således, at de i relation til anvendelsen af direktiv 1999/70/EF er til hinder for, at den italienske stat efter et betragteligt tidsrum (3 år og seks måneder) til en lovbestemmelse, nemlig artikel 9 i lovdekret nr. 70 af 13. maj 2011, som ændret ved lov nr. 106 af 12. juli 2011, tilføjer stk. 4a i artikel 10 i lovdekret nr. 368/01 med henblik på at ændre udfaldet af verserende retssager, hvilket direkte er til skade for arbejdstageren og omvendt til fordel for den statslige arbejdsgiver, og hvorved muligheden for at sanktionere misbrug af flere på hinanden følgende ansættelseskontrakter efter national ret ophæves?

-
- ⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43).
 - ⁽²⁾ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16).
 - ⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5.7.2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) (EUT L 204, s. 23).
 - ⁽⁴⁾ Rådets direktiv 91/533/EØF af 14.10.1991 om arbejdsgiverens pligt til at underrette arbejdstageren om vilkårene for arbejdskontrakten eller ansættelsesforholdet (EFT L 288, s. 32).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Napoli (Italien) den 7. februar 2013 — Immacolata Racca mod Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Sag C-62/13)

(2013/C 141/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Napoli

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Immacolata Racca

Sagsøgt: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør de beskrevne retsforskrifter på skoleområdet en tilsvarende retsregel som omhandlet i tilsvarende § 5 i [rammeaftalen i bilaget til] direktiv 1999/70/EF ⁽¹⁾?

- 2) Hvornår skal et arbejdsforhold anses for at henhøre under »staten« som omhandlet § 5 i direktiv 1999/70/EF og navnlig også med henblik på udtrykket »bestemte sektorer og/eller [...] bestemte kategorier af arbejdstagere« og dermed for at kunne begrunde andre retsfølger end private arbejdsforhold?
- 3) Omfatter begrebet »ansættelsesvilkår« i § 4 i direktiv 1999/70 også følgerne af den ulovlige afbrydelse af arbejdsforholdet, når henses til artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 2000/78/EF ⁽²⁾ og artikel 14, stk. 1, litra c), i direktiv 2006/54/EF ⁽³⁾. Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, kan forskellen mellem de oprindeligt fastsatte følger i den nationale lovgivning af ulovlig afbrydelse af et tidsubegrænset arbejdsforhold og et tidsbegrænset arbejdsforhold da begrundes i henhold til § 4?
- 4) Forbyder princippet om loyalt samarbejde, at en medlemsstat bevidst urigtigt fremstiller nationale retsfor skrifter for EU-Domstolen, og er retten forpligtet til — hvor det er muligt — at fortolke national ret i overensstemmelse med statens fortolkning, når der ikke foreligger en anden fortolkning af national ret, som også lever op til de forpligtelser, der følger af medlemskabet af EU?
- 5) Omfatter de gældende vilkår for en arbejdskontrakt eller et arbejdsforhold, som foreskrevet i direktiv 91/533/EØF ⁽⁴⁾, og navnlig i artikel 2, stk. 1 og 2, litra e), tilfælde, hvor en tidsbegrænset kontrakt kan omdannes til en tidsubegrænset kontrakt?
- 6) Såfremt det forudgående spørgsmål besvares bekræftende, er en ændring med tilbagevirkende kraft af de retlige rammer, som ikke sikrer den ansatte muligheden for at gøre sine rettigheder i henhold til direktivet gældende, dvs. opfyldelsen af de arbejdsvilkår, der er anført i ansættelsesdokumentet, da i strid med artikel 8, stk. 1, i direktiv 91/533/EØF og formålene med direktiv 91/533/EØF, navnlig som angivet i anden betragtning hertil?
- 7) Skal de generelle principper i den gældende fællesskabsret om retssikkerhed, beskyttelse af den berettigede forventning, ligestilling af sagens parter, effektiv retsbeskyttelse, retten til en uafhængig domstol og mere generelt til en retfærdig rettergang, som garanteres ved artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union (som ændret ved Lissabontraktatens artikel 1, stk. 8, og hvortil artikel 46 i traktaten om Den Europæiske Union henviser) — sammenholdt med artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, og med artikel 46, 47 og 52, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, proklameret i Nice den 7. december 2000, som gennemført ved Lissabontraktaten — fortolkes således, at de i relation til anvendelsen af

direktiv 1999/70/EF er til hinder for, at den italienske stat efter et betragteligt tidsrum (3 år og seks måneder) til en lovbestemmelse, nemlig artikel 9 i lovdekret nr. 70 af 13. maj 2011, som ændret ved lov nr. 106 af 12. juli 2011, tilføjer stk. 4a i artikel 10 i lovdekret nr. 368/01 med henblik på at ændre udfaldet af verserende retssager, hvilket direkte er til skade for arbejdstageren og omvendt til fordel for den statslige arbejdsgiver, og hvorved muligheden for at sanktionere misbrug af flere på hinanden følgende ansættelseskontrakter efter national ret ophæves?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5.7.2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) (EUT L 204, s. 23).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 91/533/EØF af 14.10.1991 om arbejdsgiverens pligt til at underrette arbejdstageren om vilkårene for arbejdskontrakten eller ansættelsesforholdet (EFT L 288, s. 32)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Napoli (Italien) den 7. februar 2013 — Fortuna Russo mod Comune di Napoli

(Sag C-63/13)

(2013/C 141/22)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Napoli

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fortuna Russo

Sagsøgt: Comune di Napoli

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvornår skal et arbejdsforhold anses for at henhøre under »staten« som omhandlet § 5 i direktiv 1999/70/EF ⁽¹⁾ og navnlig også med henblik på udtrykket »bestemte sektorer og/eller bestemte kategorier af arbejdstagere« og dermed for at kunne begrunde andre retsfølger end private arbejdsforhold?

2) Omfatter begrebet »ansættelsesvilkår« i § 4 i direktiv 1999/70 også følgerne af den ulovlige afbrydelse af arbejdsforholdet, når henses til artikel 3, stk. 1, litra. c), i direktiv 2000/78/EF ⁽²⁾ og artikel 14, stk. 1, litra. c), i direktiv 2006/54/EF ⁽³⁾. Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, kan forskellen mellem de oprindeligt fastsatte følger i den nationale lovgivning af ulovlig afbrydelse af et tidsubegrænset arbejdsforhold og et tidsbegrænset arbejdsforhold da begrundes i henhold til § 4?

3) Forbyder princippet om loyalt samarbejde, at en medlemsstat bevidst urigtigt i forbindelse med en præjudiciel forelæggelse fremstiller nationale retskrifter for EU-Domstolen, og er retten forpligtet til — hvor det er muligt — at fortolke national ret i overensstemmelse med statens fortolkning, når der ikke foreligger en anden fortolkning af national ret, som også lever op til de forpligtelser, der følger af medlemskabet af EU?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5.7.2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) (EUT L 204, s. 23).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 11. februar 2013 — Gmina Wrocław mod Minister Finansów

(Sag C-72/13)

(2013/C 141/23)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gmina Wrocław

Sagsøgt: Minister Finansów

Præjudicielt spørgsmål

Er bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾ til hinder for opkrævning af moms af transaktioner foretaget af en kommune i form af salg af formueaktiver, herunder fast ejendom, som den har erhvervet i henhold til lov eller vederlagsfrit,

navnlig ved arv eller gave, eller i form af apportindskud af aktiverne i erhvervsdrivende selskaber?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 21. februar 2013 — Staatssecretaris van Financiën mod X

(Sag C-87/13)

(2013/C 141/24)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: X

Præjudicielle spørgsmål

1) Er EU-retten, særligt bestemmelserne om etableringsretten og de frie kapitalbevægelser, til hinder for, at en indbygger i Belgien, som efter sin flytning bliver beskattet i Nederlandene som hjemmehørende, og som har haft udgifter til et slot i Belgien, der i Belgien er klassificeret som fredet bygningsværk og seværdighed, og som han benytter til privat bolig, ikke må fradrage disse udgifter i sin indkomstskat i Nederlandene, fordi slottet ikke er registreret som fredet bygningsværk i Nederlandene?

2) Har det herved nogen betydning, om den pågældende ved at vælge en progressiv sats for beskatningen af nuværende og fremtidige indkomster fra rørlige formuegoder kan fradrage omkostningerne i sin indkomstskat af disse indkomster i sit bopælsland Belgien?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle (Belgien) den 28. februar 2013 — Guy Klynen mod Conseil des ministres

(Sag C-99/13)

(2013/C 141/25)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour constitutionnelle

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Guy Kleynen

Sagsøgt: Conseil des ministres

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 56 og 63 TEUF og artikel 36 og 41 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat indfører og opretholder en ordning, der indebærer en højere beskatning af renter udbetalt af ikke-hjemmehørende banker, idet der fastsættes en skattefritagelse eller en lavere skatteprocent, som udelukkende gælder for renter udbetalt af belgiske banker?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale de Tivoli (Italien) den 4. marts 2013 — Francesco Fierro og Fabiana Marmorale mod Edoardo Ronchi og Cosimo Scocozza

(Sag C-106/13)

(2013/C 141/26)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale de Tivoli

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Francesco Fierro og Fabiana Marmorale

Sagsøgte: Edoardo Ronchi og Cosimo Scocozza

Præjudicielt spørgsmål

Er Den Italienske Republiks nationale lovgivning — herunder særligt artikel 33 i lov nr. 1150/42, hvorefter det er tilladt for kommunerne at regulere ejendoms- og byplanlægningsændringer på deres område i henhold til de almindelige principper, der er fastsat i nævnte lov, i artikel 1 i lov nr. 10/77, i de forskellige af regionerne vedtagne love, sammenholdt med artikel 2 i D.P.R. 6/6/2001, nr. 380 recante »Testo unico delle disposizioni legislative e regolamentari in materia edilizia« (dekret fra republikkens præsident nr. 380 af 6.6.2001 om den konsoliderede version af lovene og de administrative bestemmelser på bygeområdet) og med trinlavere lokale regler (generelle urbaniseringsplaner og fuldbyrdsregler), samt i nævnte dekrets artikel 46, hvorefter et køb af fast ejendom kan annulleres, såfremt ejendommen ændres uden godkendelse — i strid med artikel 1 i den første tillægsprotokol til den europæiske konvention om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, sammenholdt med artikel 6 [TEU] og artikel 17 og artikel 52, stk. 3, i

[Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder], for så vidt som den, selv fastsat ved lov, udgør et uforholdsmæssigt og urimeligt indgreb i ejendomsretten?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 6. marts 2013 — Société Mac GmbH mod Ministère de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt

(Sag C-108/13)

(2013/C 141/27)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Société Mac GmbH

Sagsøgt: Ministère de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 34 og 36 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde til hinder for en national lovgivning, der bl.a. gør udstedelse af en markedsføringstilladelse ved parallelimport for et plantebeskyttelsesmiddel betinget af, at det pågældende middel i eksportstaten er omfattet af en i overensstemmelse med direktiv 91/414/EØF ⁽¹⁾ udstedt markedsføringstilladelse, og som følgelig ikke tillader udstedelse af en markedsføringstilladelse ved parallelimport for et middel, der i eksportstaten er omfattet af en markedsføringstilladelse ved parallelimport, og som er identisk med et godkendt middel i importstaten?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/414/EØF af 15.7.1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 1, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Ordinario di Firenze (Italien) den 15. marts 2013 — Paola C mod Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Sag C-122/13)

(2013/C 141/28)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Ordinario di Firenze

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Paola C

Sagsøgt: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 12 i direktiv 2004/80/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelse om erstatning til ofre for bestemte kategorier af forsætlige voldsforbrydelser, eller pålægger artiklen medlemsstaterne ved gennemførelsen af det omhandlede direktiv at vedtage en ordning for erstatning til ofre for alle forsætlige voldsforbrydelser?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2004/80/EF af 29.4.2004 om erstatning til ofre for forbrydelser (EUT L 261, s. 15).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 18. marts 2013 — Raytek GmbH og Fluke Europe BV mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sag C-134/13)

(2013/C 141/29)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Raytek GmbH, Fluke Europe BV

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Præjudicielt spørgsmål

Er Kommissionens forordning (EU) nr. 314/2011 af 30. marts 2011 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur ⁽¹⁾ gyldig, for så vidt som den tariferer infrarøde termiske kameraer i KN-kode 9025 19 20?

⁽¹⁾ EUT L 86, s. 57.

Appel iværksat den 20. marts 2013 af Reber Holding GmbH & Co. KG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 17. januar 2013 i sag T-355/09 — Reber Holding GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-141/13 P)

(2013/C 141/30)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Reber Holding GmbH & Co. KG (ved Rechtsanwältin O. Spuhler og M. Geitz)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Wedl & Hofmann GmbH

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- I. Rettens dom af 17. januar 2013 i sag T-355/09 ophæves og afgørelse vedtaget den 9. juli 2009 af Fjerde Appekammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 623/2008-4) annulleres.
- II. Subsidiært ophæves den under nr. I. anførte dom og sagen hjemvises til Retten.
- III. Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten fortolkede begrebet »reel brug« som omhandlet i artikel 42, stk. 2, sammenholdt med stk. 3, i varemærkeforordningen således, at det afhænger af såvel omsætningens størrelse som antallet af salgssteder. Dette er forkert allerede fordi opnåelsen af en bestemt omsætning ifølge EU-Domstolens relevante praksis overhovedet ikke er nødvendig for at brugen er reel.

Selv om Retten havde fastslået, at der ikke vedrørende chokolade forelå nogen retsbevarende brug af varemærket »Walzertraum«, hvorpå indsigelsen er støttet, burde den ikke have afbrudt prøvelsen.

Retten burde have foretaget videre prøvelsesskridt vedrørende håndlavede pralineer, idet den burde have taget de principper i betragtning, der følger af Domstolens dom af 19. juni 2012 i sag C-307/10 (endnu ikke offentliggjort). Således burde den have foretaget prøvelse af, hvorvidt det fremlagte materiale vedrørende brug var tilstrækkeligt til at udgøre bevis for retsbevarende brug vedrørende håndlavede pralineer af varemærket »Walzertraum«, hvorpå indsigelsen er støttet. Dette spørgsmål må entydigt besvares bekræftende. Retten har imidlertid ikke foretaget denne prøvelse.

I øvrigt udgør den anfægtede afgørelse en tilsidesættelse af det almindelige lighedsprincip. Forskelsbehandlingen består nærmere deri, at Retten også for så vidt angår det varemærke, hvorpå indsigelsen er støttet, har taget udgangspunkt i chokolade, selv om dette varemærke bruges for håndlavede pralineer. Ved at tage udgangspunkt i chokolade bliver appellanten

påtvunget den samme målestok for bedømmelse af retsbevarende brug, som den, der gælder for en stor multinational virksomhed. Dette er i strid med det almindelige lighedsprincip.

Der bør følgelig gives fuldt medhold i de ved appellen nedlagte påstande.

RET TEN

Rettens kendelse af 20. februar 2013 — Kappa Filter Systems mod KHIM (THE FUTURE HAS ZERO EMISSIONS)

(Sag T-422/12) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål — søgsmålsfrist — for sent indgivet — omstændigheder, som ikke kunne forudses, foreligger ikke — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2013/C 141/31)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kappa Filter Systems GmbH (Steyr Gleink, Østrig) (ved advokat C. Hadeyer)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 10. juli 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 817/2012-4) vedrørende registrering af ordmærket THE FUTURE HAS ZERO EMISSIONS.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Kappa Filter Systems GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 355 af 17.11.2012.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 11. marts 2013 — Pilkington Group mod Kommissionen

(Sag T-462/12 R)

(Særlige rettergangsformer — konkurrence — offentliggørelse af en beslutning, hvori der fastslås en overtrædelse af artikel 81 EF — afslag på begæring om fortrolig behandling af oplysninger angiveligt dækket af forretningshemmeligheden — begæring om foreløbige forholdsregler — uopsættelighed — fumus boni juris — interesseafvejning)

(2013/C 141/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pilkington Group Ltd (St Helens, Merseyside, Det Forenede Kongerige) (ved solicitors J. Scott, S. Wisking og K. Fountoukakos Kyriakakos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M. Kellerbauer, P. Van Nuffel og G. Meeßen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse K(2012) 5718 endelig, af 6. august 2012, hvorved der blev givet afslag på en anmodning om fortrolig behandling, indgivet af Pilkington Group Ltd i henhold til artikel 8 i afgørelse 2011/695/EU vedtaget af formanden for Europa-Kommissionen den 13. oktober 2011 om høringskonsulentens funktion og kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager (sag COMP/39.125 — Carglass), og begæring om foreløbige forholdsregler for at opretholde den fortrolige behandling af visse oplysninger vedrørende sagsøgeren for så vidt angår Kommissionens afgørelse K(2008) 6815 endelig, af 12. november 2008 vedrørende en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.125 — Carglass).

Konklusion

- 1) Begæringerne om intervention indgivet af HUK Coburg, LVM, VHV og Württembergische Gemeinde Versicherung tages ikke til følge.
- 2) Gennemførelsen af Kommissionens afgørelse K(2012) 5718 endelig af 6. august 2012, hvorved der blev givet afslag på anmodningen om fortrolig behandling, indgivet af Pilkington Group Ltd i henhold til artikel 8 i afgørelse 2011/695/EU vedtaget af formanden for Europa-Kommissionen den 13. oktober 2011 om høringskonsulentens funktion og kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager (sag COMP/39.125 — Carglass), udsættes for så vidt angår to kategorier af oplysninger, som nævnt i 6. punkt i afgørelse K(2012) 5718 endelig, vedrørende dels kundernes navne, navne og beskrivelse af produkter samt andre oplysninger, der kan gøre det muligt at identificere visse kunder, dels antallet af dokumenter, som Pilkington Group har indgivet, en bestemt bilproducents andel, beregning af priser, ændringer af priser, osv.
- 3) Europa-Kommissionen pålægges ikke at offentliggøre en version af dens afgørelse K(2008) 6815 endelig af 12. november 2008 vedrørende en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.125 — Carglass), der er mere detaljeret for så vidt angår oplysninger omfattet af de to kategorier nævnt ovenfor i punkt 2 end den, som den offentliggjorde i februar 2010 på sit websted.
- 4) I øvrigt tages begæringen om foreløbige forholdsregler ikke til følge.
- 5) Spørgsmålet om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 11. marts 2013 — North Drilling mod Rådet

(Sag T-552/12 R)

(Særlige rettergangsformer — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran — indefrysning af midler og af økonomiske ressourcer — begæring om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed — interesseafvejning)

(2013/C 141/33)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: North Drilling Co. (Teheran, Iran) (ved advokaterne J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticochea og J. Iriarte Ángel)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og A. De Elera, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen, dels af Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 282, s. 58), for så vidt som sagsøgerens navn er opført på listen i bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39), dels af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 af 15. oktober 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 282, s. 16), for så vidt som denne forordning vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 11. marts 2013 — Communicaid Group mod Kommissionen

(Sag T-4/13 R)

(Særlige rettergangsformer — offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — sprogundervisning — afvisning af en tilbudsgivers bud — begæring om udsættelse af gennemførelse og om anordning af foreløbige forholdsregler — fortabelse af mulighed — ikke alvorligt og uopretteligt tab — manglende uopsættelighed)

(2013/C 141/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Communicaid Group Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor C. Brennan, F. Randolph QC, og barrister M. Gray)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved S. Delaude og S. Lejeune, som befuldmægtigede, bistået af advokat P. Wytinck)

Sagens genstand

Påstand om dels udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelser om at afslå de af sagsøgeren indgivne bud for flere partier i et udbud vedrørende rammekontrakter om levering af sprogundervisning for personalet ved Den Europæiske Unions institutioner, organer og agenturer i Bruxelles (Belgien), dels at det forbydes Kommissionen at indgå kontrakter om de omhandlede partier med den valgte tilbudsgiver

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sag anlagt den 20. februar 2013 — CMT mod KHIM — Camomilla (Camomilla)

(Sag T-98/13)

(2013/C 141/35)

Stævningen er affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT Srl) (Napoli, Italien) (ved advokaterne G. Floridia og R. Floridia)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Camomilla SpA (Buccinasco, Italien)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse vedtaget den 29. november 2012 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1615/2011-1) annulleres og det fastslås, at betingelserne for både en absolut registreringshindring i henhold til artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 som følge af ond tro på ansøgningsstidspunktet hos indehaveren af EF-varemærket, og en relativ registreringshindring i henhold til artikel 53, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009, er opfyldt.

- Subsidiært, hvis Retten er af den opfattelse, at de for appelkammeret sammen med klagen fremlagte dokumenter ikke kunne antages til realitetsbehandling og disse dokumenter findes at have betydning for klagesagens afgørelse, ophæves den anfægtede afgørelse som følge af tilsidesættelse af retten til at blive hørt og af retten til forsvar og sagen hjemvises til annullationsafdelingen til fornyet afgørelse.
- Under alle omstændigheder opfordres Harmoniseringskontoret til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme Rettens dom.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger og indehaveren af EF-varemærket tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for annullationsafdelingen og appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Figurmærket, der indeholder ordbestanddelen »Camomilla« for varer i klasse 16, 18 og 24 — EF-varemærke nr. 269 241

Indehaver af EF-varemærket: Camomilla SpA

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT Srl)

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Det nationale figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »CAMOMILLA«, for varer i klasse 25

Annullationsafdelingens afgørelse: Ugyldighedsbegæringen ikke taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 20. februar 2013 — CMT mod KHIM — Camomilla (Camomilla)

(Sag T-99/13)

(2013/C 141/36)

Stævningen er affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT Srl) (Napoli, Italien) (ved advokaterne G. Florida og R. Florida)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Camomilla SpA (Bucinasco, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse vedtaget den 29. november 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1617/2011-1) annulleres og det fastslås, at betingelserne for både en absolut registreringshindring i henhold til artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 som følge af ond tro på ansøgningstidspunktet hos indehaveren af EF-varemærket, og en relativ registreringshindring i henhold til artikel 53, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009, er opfyldt.
- Subsidiært, hvis Retten er af den opfattelse, at de for appelkammeret sammen med klagen fremlagte dokumenter ikke kunne antages til realitetsbehandling og disse dokumenter findes at have betydning for klagesagens afgørelse, ophæves den anfægtede afgørelse som følge af tilsidesættelse af retten til at blive hørt og af retten til forsvar og sagen hjemvises til annullationsafdelingen til fornyet afgørelse.
- Under alle omstændigheder opfordres Harmoniseringskontoret til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme Rettens dom.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger og indehaveren af EF-varemærket tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for annullationsafdelingen og appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Figurmærket, der indeholder ordbestanddelen »Camomilla« for varer i klasse 3, 9, 14, 16, 21, 24 og 28 — EF-varemærke nr. 3 185 196

Indehaver af EF-varemærket: Camomilla SpA

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT Srl)

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Det nationale figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »CAMOMILLA«, for varer i klasse 25

Annullationsafdelingens afgørelse: Ugyldighedsbegæringen ikke taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 20. februar 2013 — CMT mod KHIM — Camomilla (CAMOMILLA)

(Sag T-100/13)

(2013/C 141/37)

Stævningen er affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT Srl) (Napoli, Italien) (ved advokaterne G. Florida og R. Florida)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Camomilla SpA (Bucinasco, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse vedtaget den 29. november 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1616/2011-1) annulleres og det fastslås, at betingelserne for både en absolut registreringshindring i henhold til artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 som følge af ond tro på ansøgningsstidspunktet hos indehaveren af EF-varemærket, og en relativ registreringshindring i henhold til artikel 53, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b) og artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009, er opfyldt.
- Subsidiært, hvis Retten er af den opfattelse, at de for appelkammeret sammen med klagen fremlagte dokumenter ikke kunne antages til realitetsbehandling og disse dokumenter findes at have betydning for klagesagens afgørelse, ophæves den anfægtede afgørelse som følge af tilsidesættelse af retten til at blive hørt og af retten til forsvar og sagen hjemvises til annullationsafdelingen til fornyet afgørelse.
- Under alle omstændigheder opfordres Harmoniseringskontoret til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme Rettens dom.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger og indehaveren af EF-varemærket tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for annullationsafdelingen og appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: »CAMOMILLA« for varer i klasse 3, 9, 11, 14, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 27, 28, 30 og 33 — EF-varemærke nr. 7 077 555

Indehaver af EF-varemærket: Camomilla SpA

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: CMT Compagnia manifatture tessili Srl

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Det nationale figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »CAMOMILLA«, for varer i klasse 25

Annullationsafdelingens afgørelse: Ugyldighedsbegæringen ikke taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra b), og af artikel 53, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 20. februar 2013 — Synergy Hellas mod Kommissionen

(Sag T-106/13)

(2013/C 141/38)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis (Athen, Grækenland) (ved advokaterne M. Angelopoulos og K. Damis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at den omstændighed, at Europa-Kommissionen har udelukket selskabet fra at deltage i ARTreat-programmet, udgør en tilsidesættelse af Kommissionens kontraktlige forpligtelser i lyset af proportionalitetsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, og Kommissionen pålægges at betale sagsøgeren et beløb på 343 828,88, EUR for de beløb, som Kommissionen skylder for gennemførelsen af ARTreat-kontrakten med tillæg af renter fra datoen for anlæggelse af dette søgsmål.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 89 933,16, EUR i erstatning for det formuetab, som sagsøgeren har lidt, og den skade, som sagsøgerens erhvervsmæssige omdømme har lidt, på grund af magtmisbrug og krænkelse af erhvervshemmeligheden med tillæg af renter fra den 14. juni 2012 indtil afsigelse af dom i den foreliggende sag og morarenter fra afsigelse af dom i den foreliggende sag, og indtil der er sket fuld betaling.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål anlægger sagsøgeren to søgsmål.

For det første et søgsmål i medfør af artikel 272 TEUF om Kommissionens ansvar i henhold til kontrakt nr. FP7 224297 vedrørende gennemførelse af kontrakten »Multi-level patient — specific artery and arterogenesis model for outcome prediction, decision support treatment, and virtual hand-on training (ARTreat)«. Sagsøgeren har navnlig gjort gældende, at selv om sagsøgeren fuldt ud og behørigt har opfyldt sine kontraktlige forpligtelser, har Kommissionen med urette og i strid med kontrakten og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og proportionalitetsprincippet suspenderet betalingen til sagsøgeren.

For det andet et søgsmål om Kommissionens ansvar uden for kontraktforhold i henhold til artikel 340, stk. 2, TEUF. Sagsøgeren har navnlig gjort gældende, at Kommissionen med sin retsstridige adfærd har skadet sagsøgerens erhvervsmæssige omdømme.

Sag anlagt den 20. februar 2013 — Whirlpool Europe mod Kommissionen

(Sag T-118/13)

(2013/C 141/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Whirlpool Europe BV (Breda, Nederlandene) (ved advokaterne F. Wijckmans og H. Burez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens afgørelse af 25. juli 2012 om den statsstøtte, som Frankrig har ydet til fordel for virksomheden FagorBrandt [SA.23839 nr. C 44/2007]
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagaøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 25. juli 2012 om den statsstøtte, som Frankrig har ydet til fordel for virksomheden FagorBrandt [SA.23839 nr. C 44/2007]

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

- 1) Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3 litra c), TEUF og Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder. Sagsøgeren har gjort gældende, at afgørelsen er behæftet med en retlig fejl på grund af den omstændighed, at en eller flere (af de kumulative) betingelser i de førnævnte rammebestemmelser ikke er opfyldt, og at Kommissionen under alle omstændigheder ikke med den fornødne tilstrækkelighed har godtgjort at hver enkelt betingelse er opfyldt. De argumenter, der er fremført til støtte for denne påstand, vedrører den manglede overholdelse af i) forpligtelsen til at vurdere en eller flere af betingelserne i de førnævnte rammebestemmelser på tidspunktet, hvor afgørelsen blev truffet, ii) betingelsen om engangsstøtte, iii) betingelsen om at omstruktureringsstøtten ikke må tjene til at holde virksomheder kunstigt i live, iv) betingelserne om bedømmelsen af tidligere ulovlig støtte, v) betingelsen om, at støttemodtageren skal være en kriseramt virksomhed, vi) betingelsen om, at støttemodtageren ikke må være en nyoprettet virksomhed, vii) betingelsen om, at støttemodtageren skal genetablere sin langsigtede rentabilitet, viii) betingelsen om pålæggelse af kompenserende modydelser med henblik på at forhindre urimelige konkurrencefordrejninger som følge af omstruktureringsstøtten, og ix) betingelsen om, at støtten skal begrænses til et minimum, og at koncernen skal yde et reelt bidrag (uden støtte).
- 2) Andet anbringende om at afgørelsen udgør en tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 296 TEUF på flere punkter. Sagsøgeren har i særdeleshed gjort gældende, at der ikke er givet tilstrækkelig begrundelse i forhold til i) betingelsen om pålæggelse af kompenserende modydelser med henblik på at forhindre urimelige konkurrencefordrejninger som følge af omstruktureringsstøtten, og ii) forpligtelsen til at tilbagebetale tidligere ulovlig støtte.

Sag anlagt den 4. marts 2013 — Alpiq RomIndustries og Alpiq RomEnergie mod Kommissionen

(Sag T-129/13)

(2013/C 141/40)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Alpiq RomIndustries Srl (Bukarest, Rumænien) og Alpiq RomEnergie Srl (Bukarest) (ved advokaterne H. Wollmann og F. Urlesberger)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse K(2012) 2542 endelig af 25. april 2012 (SA.33451, 2012/C, ex 2012/NN) annulleres i henhold til artikel 264 TEUF, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- Kommission tilpligtes i henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne i det væsentlige gjort gældende, at Kommissionen manglede kompetence. Efter sagsøgernes opfattelse falder den formodede statsstøtte ikke inden for det tidsmæssige anvendelsesområde for artikel 107 TEUF og 108 TEUF. Ifølge bilag V til Rumæniens tiltrædelsesakt har Kommissionen kun kompetence til at undersøge foranstaltninger, som blev truffet før tiltrædelsesdatoen, hvis de fortsat var gældende efter tiltrædelsesdatoen. I denne forbindelse har sagsøgerne bl.a. anført, at Hidroelectricas forpligtelser over for de angiveligt begunstigede i de allerede før tiltrædelsen indgåede kontrakter om levering af el var så entydigt fastlagte, at en efterfølgende udvidelse af Hidroelectricas ydelsespligt, som kunne have ført til en yderligere begunstigelse, var udelukket.

Sag anlagt den 1. marts 2013 — Lardini mod KHIM (gengivelse af en blomst)

(Sag T-131/13)

(2013/C 141/41)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Lardini Srl (Filottrano, Italien) (ved advokaterne P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi og N. Parrotta)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 13. december 2012 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 2578/2011-1 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der er afholdt i forbindelse med proceduren i klagesag R 2578/2011-1.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Positionsvareremærke bestående af en blomst for varer i klasse 25

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 2. marts 2013 — Evonik Oil Additives mod KHIM — BRB International (VISCOTECH)

(Sag T-138/13)

(2013/C 141/42)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Evonik Oil Additives GmbH (Darmstadt, Tyskland) (ved advokat J. Albrecht)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: BRB International BV (Ittervoort, Nederlandene)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 19. december 2012 af Femte Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 907/2012-5) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: BRB International BV

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmerket »VISCOTECH« for varer i klasse 1 og 4

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Evonik Oil Additives GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale og internationale ordmærke »VISCOPLEX« for varer i klasse 1 og 4

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appellkammerets afgørelse: Medhold i klagen og indsigelsen forkastet

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 15. marts 2013 — Zanjani mod Rådet**(Sag T-155/13)**

(2013/C 141/43)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Babak Zanjani (Dubai, De Forenede Arabiske Emirater) (ved advokaterne L. Defalque og C. Malherbe)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Annulation af afsnit I.I.1 med overskriften »Person« i bilaget til Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 71).
- Annulation af afsnit I.I.1 med overskriften »Person« i bilaget til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 55).
- Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran erklæres uanvendelige i det omfang artikel 19, stk. 1, litra b) og c), i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39) finder anvendelse på sagsøgeren, og det fastslås, at sagsøgeren ikke er omfattet af de restriktive foranstaltninger, der er fastsat i afgørelsen.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsøgers omkostninger i forbindelse med foreliggende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort fem anbringender gældende.

- 1) Med første anbringende gøres gældende, at Rådet har vedtaget de anfægtede restriktive foranstaltninger, der er fastsat i artikel 19, stk. 1, litra b) og c), i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP, uden nogen lovbestemmelse eller noget retsgrundlag.
- 2) Med andet anbringende gøres gældende, at Rådet har tilsidesat begrundelsespligten. Begrundelsen for den anfægtede afgørelse er vag og generel og angiver ikke de nøjagtige og faktiske grunde til, at Rådet ved udøvelsen af sin vide skønsbeføjelse har fundet, at sagsøgeren skulle være omfattet af de anfægtede restriktive foranstaltninger.

3) Med tredje anbringende gøres gældende, at Rådet har tilsidesat sagsøgerens ret til et forsvar, hans ret til kontradiktion og hans ret til en effektiv domstolsbeskyttelse. Sagsøgeren er hverken blevet informeret eller underrettet om eventuelt bevismateriale, der er blevet brugt imod ham til støtte for den bebyrdende retsakt. Rådet har hverken givet sagsøgeren adgang til dets akter eller tilstillet ham de begærede dokumenter (herunder præcis og individuel information, der kunne begrunde de anfægtede restriktive foranstaltninger), eller fremlagt det eventuelle bevismateriale, der er blevet brugt imod ham. Sagsøgeren blev nægtet kontradiktion over for Rådet, som han udtrykkeligt anmodede om. Ovennævnte tilsidesættelse af sagsøgerens ret til et forsvar — navnlig undladelsen af at informere sagsøgeren om det bevismateriale, der er blevet brugt imod ham — har resulteret i en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til en effektiv domstolsbeskyttelse.

4) Med fjerde anbringende gøres gældende, at Rådet har foretaget et åbenbart urigtigt skøn ved at vedtage de restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren. De grunde, som Rådet støtter afgørelsen over for sagsøgeren på, udgør ikke en fyldestgørende begrundelse. Endvidere har Rådet hverken fremlagt bevismateriale eller information til godtgørelse af de grunde, som det har gjort gældende til støtte for de anfægtede restriktive foranstaltninger, der bygger på rene påstande.

5) Med femte anbringende gøres gældende, at de anfægtede restriktive foranstaltninger er behæftet med ulovlighed som følge af manglerne ved Rådets skøn forud for deres vedtagelse. Rådet har ikke foretaget en reel vurdering af sagens omstændigheder, men har begrænset sig til at følge FN's Sikkerhedsråds anbefalinger og vedtage de forslag, som medlemsstaterne har fremsat.

Sag anlagt den 14. marts 2013 — First Islamic Investment Bank mod Rådet**(Sag T-161/13)**

(2013/C 141/44)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: First Islamic Investment Bank Ltd (Labuan, Malaysia) (ved advokaterne B. Mettetal og C. Wucher-North)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Annulation af afsnit I.I.10 i bilaget til afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 71), for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

- Annullation af afsnit I.I.10 i bilaget til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 55), for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at bære sine egne omkostninger og derudover at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort tre anbringender gældende.

- 1) Med første anbringende gøres gældende, at sagsøgeren ikke hjælper enheder, der er opført på listen, med at overtræde bestemmelserne i EU's retsakter om Iran og ikke yder finansiell støtte til den iranske regering. Sagsøgeren anvendes heller ikke til kanalisering af Irans olierelaterede betalinger. Følgelig er de væsentlige kriterier for optagelse på listen i henhold til de anfægtede bilag til afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 ikke opfyldt med hensyn til sagsøgeren, og/eller Rådet har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af, om disse kriterier var opfyldt. Rådet har også undladt at anvende det korrekte kriterium.
- 2) Med andet anbringende gøres gældende, at Rådet har tilsidesat de proceduremæssige krav om at give en fyldestgørende begrundelse i bilagene til afgørelse 2012/829/FUSP og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 og om at respektere retten til forsvar og retten til effektiv domstolsbeskyttelse.
- 3) Med tredje anbringende gøres gældende, at opførelsen af sagsøgeren på listen er i strid med proportionalitetsprincippet.

Sag anlagt den 21. marts 2013 — Novomatic mod KHIM — Simba Toys (AFRICAN SIMBA)

(Sag T-172/13)

(2013/C 141/45)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Novomatic AG (Gumpoldskirchen, Østrig) (ved advokat W. Mosing)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Simba Toys GmbH & Co. KG (Fürth-Stadeln, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 15. januar 2013 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 157/2012-4) annulleres, og på grund af varernes og/eller tegnenes manglende lighed forkastes indsigelsen i sin helhed og EF-varemærkeansøgningen AFRICAN SIMBA, CTM 7534175, registreres i henhold til ansøgningen.
- Harmoniseringskontoret og — i tilfælde af skriftlig intervention — den indsigende part tilpligtes at betale deres egne og sagsøgerens omkostninger i forbindelse med sagen for Harmoniseringskontoret og den foreliggende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Novomatic AG

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmerket »AFRICAN SIMBA« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 28 og 41 — EF-varemærkeansøgning nr. 7 534 175

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Simba Toys GmbH & Co. KG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »Simba«, og den internationale registrering af ordmerket »SIMBA« for varer i klasse 28

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen blev delvist taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2, sammenholdt med stk. 3, i forordning nr. 207/2009 sammenholdt med regel 22, stk. 2, i forordning nr. 2868/95 og artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 20. marts 2013 — Selo Medical mod KHIM — biosyn Arzneimittel (SELOGYN)

(Sag T-173/13)

(2013/C 141/46)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Selo Medical GmbH (Unternberg, Østrig) (ved advokat T. Schneider)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: biosyn Arzneimittel GmbH (Fellbach, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 21. januar 2013 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2601/2011-4) annulleres, og indsigelsen mod EF-varemærkeansøgningen forkastes.

— Harmoniseringskontoret, henholdsvis intervenienten, tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Selo Medical GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »SELOGYN« for varer i klasse 5 — EF-varemærkeansøgning nr. 9 049 016

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: biosyn Arzneimittel GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale ordmærke »SELESYN« for varer og tjenesteydelser i klasse 5, 29 og 44

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Rettens kendelse af 18. marts 2013 — Freistaat Sachsen mod Kommissionen

(Sag T-215/09) ⁽¹⁾

(2013/C 141/47)

Processprog: tysk

Formanden for Sjetten Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 180 af 1.8.2009.

Rettens kendelse af 18. marts 2013 — Mitteldeutsche Flughafen og Flughafen Dresden mod Kommissionen

(Sag T-217/09) ⁽¹⁾

(2013/C 141/48)

Processprog: tysk

Formanden for Sjetten Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 180 af 1.8.2009.

Rettens kendelse af 12. marts 2013 — Lafarge mod Kommissionen

(Sag T-49/12) ⁽¹⁾

(2013/C 141/49)

Processprog: fransk

Formanden for Sjetten Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 109 af 14.4.2012.

Rettens kendelse af 27. marts 2013 — Advance Magazine Publishers mod KHIM — Bauer Consumer Media (GOLF WORLD)

(Sag T-194/12) ⁽¹⁾

(2013/C 141/50)

Processprog: engelsk

Formanden for Sjetten Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 14.7.2012.

ABONNEMENTSPRISER 2013 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 300 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 420 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	910 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA